

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 31. јануар 2013. године

Предмет бр. 164/09

Гаврило МИЛОСАВЉЕВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 31. јануара 2013. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН
гђе Франсоаз ТУЛКЕНС

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 8. априла 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Дана 10. јуна 2009. и 25. јула 2011. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Жалиочев одговор је примљен 23. септембра 2009. године.
3. Дана 30. септембра 2011. године, Комисија је поднела захтев за информације у вези са жалбом Канцеларији за везу са судовима (КВС) при Министарству правде Косова. Одговор КВС-а је примљен 20. новембра 2011. године.
4. Дана 5. новембра 2012. године, Комисија је поднела захтев за информације у вези са жалбом Општинском суду у Истоку. Одговор Општинског суда је примљен 3. децембра 2012. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије. Жалилац наводи да је његова мајка, гђа Љубомирка Ђурић, била власница имовине у Истоку. Он наводи да су 24. јуна 1999. године или касније морали да напусте Косово из безбедносних разлога. Жалилац тврди да је имовина касније узурпирана и оштећена.
6. Дана 6. априла 2006. године, жалилац је Општинском суду у Истоку поднео захтев за надокнаду штете против Привремених институција самоуправе (ПИС) Косова, УНМИК-а и КФОР-а у коме тражи надокнаду за штету нанету имовини у износу од 50.000 евра.
7. Дана 1. новембра 2012. године, Општински суд у Истоку је закључио да су УНМИК и КФОР уживали имунитет од надлежности локалних органа и прогласио је тужбу против њих неоснованом.

III. ЖАЛБА

8. Жалилац се, у суштини, жали на то да му је Општински суд у Истоку ускратио одлуку у разумном временском року, чиме је дошло до повреде члана 6 § 1 ЕКЉП па је, услед тога, одложено остваривање његових имовинских права, чиме је дошло до повреде члана 1 протокола 1 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

9. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права.
10. Жалилац се жали, у суштини, на то да му је Општински суд у Истоку ускратио одлуку у разумном временском року и одложио признавање његових имовинских права. Жалилац је поднео своју тужбу Суду 6. априла 2006. године, а одлука је донета 1. новембра 2012. године, више од шест година касније. Жалилац тврди да је одлагање овог процеса, као такво, довело до повреде захтева за разумно трајање прописаног чланом 6 § 1 ЕКЉП и одложило признавање његових имовинских права, чиме је дошло до повреде члана 1 протокола 1 ЕКЉП.
11. Комисија напомиње да је 9. децембра 2008. године одговорност УНМИК-а у области правосуђа на Косову престала, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
12. Из тога следи да се од 9. децембра 2008. године УНМИК више не може сматрати одговорним за поступке или пропусте косовских судова.
13. Од укупног трајања поступка пред Општинским судом које је било дуже од шест година и седам месеци, период од априла 2006. до децембра 2008. године представља период од приближно две године и осам месеци који лежи унутар

надлежности Комисије за разматрање. Комисија сматра да током тог периода није било одлагања такве дужине која би била неразумна.

14. Према томе, Комисија закључује да је жалба очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

15. Што се тиче периода после 31. децембра 2008. године, жалба лежи ван надлежности Комисије *ratione personae*.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући